

Kedves Havas Úr!

Ma reggel felkattintottam a televíziót és csak úgy, a reggeli készülődés közepette végighallgattam a Kuncze Gáborral folytatott beszélgetését. Kedves Havas Úr!

Ma reggel felkattintottam a televíziót és csak úgy, a reggeli készülődés közepette végighallgattam a Kuncze Gáborral folytatott beszélgetését. Meg kell mondanom, hogy felvételei tetszettek, még akkor is, ha az elhangzott minősítések esetenként zavarták a jóérzésemet, és talán szakmailag is hagynak némi kívánnivalót maguk mögött. Megbántani senkit nem szeretnék, de tény, hogy a sajtó ilyen műfajjá vált, amelyet az un. "szakma" nem képes helyrerakni. Minden a közönségen múlik, hiszen ebben a szerencsétlen világban a pénz beszél, a kutya meg ugat, elv alapján dől el minden. De nem erről kívánok szólni.

Szegény Kuncze erejéből mindössze annyira futotta, hogy újabb minősítéssel lássa el a Magyarok Világszövetségét, mondván "politikai hontalanok", ezzel azt sugallva, hogy az MVSZ egyik párthoz sem tartozik. Megjegyzem, szándéka ellenére ezzel inkább dicséretet mondott. Viszont Kuncze Gábor azon kijelentését, "hogy ha nem egy tárgy lenne, akkor a Szent Korona tiltakozott volna az MVSZ tisztségviselői esküvétele ellen", sértőnek, és rosszindulatúnak tartom, amely őt magát minősíti. Már nem tudja, mit tesz kínjában. Vajon mit szólna Kuncze, ha valaki azokat a szimbólumokat, kultikus tárgyakat sértegetné, amelyek az ő, vagy valamely hozzá közel álló vallás, nép számára fontosak? Megnyilvánulása kritikán aluli, és alacsony emberi minőségre vall. Viselkedése ellenére nem haragszom rá, inkább sajnálom.

Sajnálatraméltó volt a TV szereplése alatt is, amikor sarokba szorult az Ön kérdéseivel szemben, hiszen egy év után sincsenek meg sem az indokai, sem a válaszai a kettős állampolgársággal elkövetett butaságaikkal kapcsolatban. Úgy tűnik, nem meri (vagy valamilyen megegyezés miatt talán nem is akarja) felvállalni a kézenfekvő megoldást, amelyet Ön szinte mentőövként, jóindulatúan felvetett. Egyszerűen csak annyit kellene mondania, hogy "ha már annyira akarják a külhoni magyarok, akkor legyen meg az akaratuk, kerüljön az országgyűlés napirendjére a kérdés". Hadd főjenek azok is a katlanban, akik csak mímelik a kettős állampolgárság támogatását, sőt akik a lehangosabban ellenzik, meg azok is, akik mindössze színjátékot játszanak és így kovácsolnak fából-vaskarika politikai tőkét.

Ami viszont ránk is tartozik, az a sajtóban minduntalan hangoztatott elferdítések az MVSZ-szel, a kettős állampolgársággal, a népszavazással kapcsolatban.

Engedje meg, hogy feltegyek néhány elvi (amolyan költői) kérdést, és néhány információval szolgáljak:

A népszavazásra azután szánta el magát az MVSZ, miután már minden mást megpróbált. A magyarországi parlamenti pártok (Fideszes idők) még tárgyalni sem voltak hajlandóak arról, hogy akár csak egyeztetésre is sor kerüljön, az akkor már törvénymódosítási javaslatként előkészített Külhoni Állampolgárság (MVSZ) elnevezésű javaslatról. Ehelyett a nagy nehézségekkel "megmagyarázott" Státustörvényt alkották meg, amelyet akármikor szemétre lehet dobni, ha olyan a politikai hangulat. Az MDF is adott be törvénymódosítási javaslatot. Az elszakított magyar területek magyar polgárai (nem a pártok) aláírásukkal kérték az intézmény bevezetését. Szerbia kijelentette, hogy semmi ellenvetésük. A politikai elit mindent lesöpört az asztalról.

Ha nem a népszavazást választotta volna az MVSZ, akkor mit kellett volna tennie a kérdésben? Csak azt ne mondja valaki, hogy majd az EU mindent megold, mert ennek az esélye sem létezik. Az EU még a benesi dekrétumokat is elfogadja, amelyek feudális törvényeknek számítanak.

A népszavazás a demokrácia fokmérője, és bizony ebből a szemszögből nézve elbukott a

Írta: NH

2005. december 23. péntek - Módosítás: 2005. december 23. péntek

vizsgán a magyar kormány, éppen úgy, mint egyes pártok is, hiszen a vonatkozó törvény tételesen tiltja, hogy népszavazási kérdésben, pl. a kormány bármely oldal (IGEN / NEM) mellett állást foglaljon. Erről is kérdezni kellene az érintetteket.

Azt mondják, hogy a magyarországi magyar nép nem akarja megadni a külhoni magyaroknak a kettős állampolgárságot. Én azonban szerettem volna látni a népszavazás azon változatának az eredményét is, amikor a kormány és a pártok betartják a törvényeket (pl. nincsen sárga cédula - amit állítólag az adófizetők pénzén nyomtattak), tisztességesen lefolytatják a szavazást (gyertyánál szavazás, nem hiteles záró cédulák, újraszámlálás, megfigyelők stb.).

Egyszer már megindokolhatnák azt a szlogenszerű kijelentést is, miszerint a népszavazás rosszkor, rosszul, rosszmódon feltett kérdésre akart választ kapni. Miért baj az, hogy valaki szinte szégyenlősen, mindössze annyit kérdez a népfelségtől, hogy akarja-e, hogy az országgyűlést tárgyalja a kérdést? Jól, vagy rosszul lett-e feltéve a kérdés, ezen lehet vitatkozni, az viszont tényszerűen bebizonyosodott, hogy a magyar politikai elit akarata az egyetlen akadálya a kettős állampolgárság megadásának.

Sajnos, az sehogyan sem derülhetett ki, hogy valójában mit gondolt a magyarországi választópolgár.

Ugyanakkor bizton állíthatjuk, hogy a külhoni magyarság óriási többsége igényli a kettős állampolgárságot. A támogatottsági arány 80-90%. Látszik ez abból is, hogy azok a külhoni magyar "legitim" pártok sem mertek ezzel szembeszállni, akik talán már nem is léteznének, ha nem segítenék őket a magyarországi "segélyszolgálatok", ha nem tudnák maguk alá gyűrni a külhoni médiát. Pl. a VMSZ (Kasza József) a pénz, a FIDESZ (Orbán Viktor személyes) terepi kampányolása ellenére is 2004-ben elveszítette támogatói felét, mert késve ismerte fel az emberek elvárásait. Mit gondol Ön, vajon hogyan szerepelt volna Kasza, Markó a választásokon, ha legalább az utolsó pillanatban nem fordítanak a köpönyegen, és nem állnak a kettős állampolgárság mellé?

A nagy kérdés mindezek mellett mégiscsak az, hogy miért kaphat teljes (kettős) állampolgárságot minden hazáján kívül élő horvát, román, szerb, szlovén, hogy csak a legfájóbb eseteket említsem. Miért csak a szülőföldjén őslakos, erőszakkal elcsatolt, nem kis szenvedésre ítélt magyarnak tiltott arról még beszélni is, hogy esetleg adnának-e neki korlátozott jogokkal járó magyar állampolgárságot? Hogyan lehetséges az, hogy a többi ország minden herce-hurca nélkül, egyetlen tollvonással túltette magát a kérdésen, csak Magyarország nem?

Érdekes kísérlet lenne, ha mondjuk Ön, esetleg Gyurcsány Ferenc, Kuncze Gábor, Eörsi Máttyás eljönnének hozzánk a Délvidékre, és itt élnének velünk egy-két hónapot a munkanélküliségben, a kilátástalanságban, a gyerekeiket féltve, ahol csak azért kötnek belénk, ítéleznek felettünk drákói módon, mert magyarok vagyunk. Mindemellett természetesen tisztában vagyunk azzal is, hogy másutt sem fenéig tejfel az élet. Tudja, néha elgondolkodom azon, hogy milyen emberek lehetnek, akikbe -- nem Önre gondolok - egy szemernyi igazságérzet, együttérzés se szorult.

Mi jól láttuk, hogy mennyit segített a Szerbiában élő horvátokon az, hogy van anyaországuk, amely állampolgárságot adott nekik. Amíg mi magyarok alig tudtunk megélni, addig ők gyarapodtak, és nem is érezték a Szerbiát ért büntetések hatását. Egyikük se költözött el. Bolondok lettek volna, amikor a horvát állampolgársággal megélhetési lehetőség is teremődött a számukra. Otthon maradhattak, és Horvátország befolyást is erősítik, pl. az EU-ban, mert ott a számbeliségre bonusz pontokat adnak. Gondolják meg, lehet, hogy Magyarországnak is jóval több EP képviselő jutna, ha 4-5 millióval több állampolgára lenne, még ha azok egy része nem

Levél Havas Henrik részére

Írta: NH

2005. december 23. péntek - Módosítás: 2005. december 23. péntek

is él az országhatárokon belül.

Rácz Szabó László

a délvidéki Magyar Polgári Szövetség elnöke,

az Magyarok Világszövetségének szövetségi szintű elnökségi tagja